

תסריט פרסומת 1 - הקרב \ ליאור דויד

סצנה 1

<u>שומעים</u>	<u>רואים</u>
	<p>דניאל המפקד עומד בראש צבא. הוא לבוש שריון ומחזיק בחרב. מהצד השני מסתער עליהם צבא יריב.</p> <p>דניאל מרים את ידו לאוויר.</p> <p>הקשתים שלו מותחים את קשתותיהם.</p> <p>יד של אחד האבירים מטופפת על כתפו משמאל. דניאל יוצא מריכוז ומסתכל שמאלה.</p>
מה?	דניאל:
יש לך מייל, המפקד .	קול:
בסדר.	דניאל, נרגן, חוזר להסתכל קדימה.
יללות קרב מתקרבות.	צבא האויב מתקרב בדהרה.
	הוא מניף את ידו ושוב, והקשתים שוב מותחים את קשתותיהם.
	אותה יד משורינת שוב מטופפת על כתפו.
מה?!	דניאל:
יש לך עוד מייל, המפקד.	קול:
בסדר!	דניאל מתנער מהיד המטופפת.
נו, מה יהיה?	אחד הקשתים פונה אליו:
יללות קרב מתקרבות.	צבא האויב קרוב יותר.
כן, שניה. שניה.	דניאל עונה לו:
בסימן שלי!	דניאל מרים את ידו שוב, ביתר שאת, וצועק:
	האביר שליד דניאל מוריד את קסדתו. זאת אישה מבוגרת.

<p>דניאל, הורדת את הזבל?</p> <p>דניאל, אני מדברת אלייך. הורדת את הזבל או לא?</p> <p>עוד לא, אמא. תכף. אני רק מסיים פה משהו.</p> <p>יללות קרב מתקרבות.</p> <p>בסימן שלי -</p> <p>צרחות כאב.</p>	<p>האישה:</p> <p>דניאל קפוא במקומו ולא עונה. האישה משלבת ידיים.</p> <p>האישה:</p> <p>דניאל, מהוסי:</p> <p>אמא של דניאל מנידה בראשה במורת רוח.</p> <p>צבא האויב קרוב יותר.</p> <p>דניאל צועק:</p> <p>צבא האויב מסתער עליהם עוד לפני שדניאל מסיים לומר את הפקודה.</p>
<p>נמאס לכם שמפריעים לכם באמצע הסיפור?</p>	<p>דניאל בחדרו, "מתעורר" בבהלה מהצפייה בסרט בטלפון.</p> <p>קריין:</p>

סצנה 2

<p>עזבו את המכשירים ופשוט... קחו ספר!</p>	<p>דניאל משתיק את הטלפון וזורק אותו הצידה. הוא ניגש לספר, ומתיישב לקרוא עם כוס קפה.</p>
<p>אל תפריעו לי באמצע הסיפור! סטימצקי.</p>	<p>לוגו.</p>